

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Puławach, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Chimosz

w obecności Protokolanta: starszego sekretarza sądowego Agnieszki Wolskiej

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 roku

sprawy P. S., syna T. i T. z domu K., urodzonego (...) w L.

obwinionego o to, że w dniu 1 kwietnia 2015 roku o godzinie 10:10 na drodze K – 17 w miejscowości J., gmina Ż., województwa (...), kierując samochodem marki I. numer rejestracyjny (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności i nie upewnił się, że ma dostateczną widoczność i miejsce podczas wykonywania manewru wyprzedzania i doprowadził do zderzenia z pojazdem marki R. (...) numer rejestracyjny (...)BB, powodując uszkodzenia nadwozia,

to jest o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 24 ust. 1 pkt 1 (...)

I. obwinionego P. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. ustala, iż koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 324 / 16 **UZASADNIENIE**

P. S. został obwiniony o to, że w dniu 1 kwietnia 2015 roku o godzinie 10:10 na drodze K – 17 w miejscowości J., gmina Ż., województwa (...), kierując samochodem marki I. numer rejestracyjny (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności i nie upewnił się, że ma dostateczną widoczność i miejsce podczas wykonywania manewru wyprzedzania i doprowadził do zderzenia z pojazdem marki R. (...) numer rejestracyjny (...)BB, powodując uszkodzenia nadwozia, to jest o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Rejonowy w Puławach ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 1 kwietnia 2015 roku, około godziny 10:10 N. P. wraz z V. G. jechała trasą K – 17 od strony W. w kierunku L. samochodem marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...)BB. Samochodem kierował V. G.. W odległości około 5 km od ronda w Ż. zauważyli jadący za nimi samochód marki I. o numerze rejestracyjnym (...), który rozpoczął manewr wyprzedzania. Wówczas z przeciwnego kierunku ruchu nadjeżdżał samochód ciężarowy. V. G. zmniejszył prędkość, aby kierujący samochodem I. mógł zakończyć manewr wyprzedzania. Kierujący I. zaprzestał wykonywania manewru i zaczął zjeżdżać na prawą stronę jezdni, za samochodem R. (...). Doszło do zderzenia pojazdów, bowiem samochód I. uderzył w prawą tylną część samochodu r. (...). Kierujący samochodem I. nie zatrzymał się, tylko przejechał obok samochodu R. (...) po jego prawej stronie. Pomimo sygnałów dźwiękowych dawanych przez V. G. kierujący samochodem I. nie zatrzymał się.

W samochodzie R. (...) stwierdzono uszkodzenia w postaci wgniecenia na tylnym prawym błotniku, popękania obudowy lampy tylnej z prawej strony, wgniecenia i pęknięcia na tylnych drzwiach. Stwierdzono również brak kloszy na tylnych światłach z prawej strony i brak tylnej szyby z prawej strony.

Pojazd R. (...) był własnością (...) S.A., zaś jego użytkownikiem była firma (...) P. S. z siedzibą w L. przy ulicy (...).

Przedstawiony stan faktyczny ustalony został na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień obwinionego (k. 38), zeznań świadka N. P. (k. 3), notatki urzędowej (k. 1), notatki informacyjnej o zaistniałej kolizji drogowej (k. 2), protokołu oględzin (k. 5), pisma (...) S.A. (k. 9).

Obwiniony P. S. zarówno w trakcie postępowania wyjaśniającego, jak i podczas postępowania przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie wie, kto użytkował samochód marki I. w dniu 1 kwietnia 2015 roku, albowiem korzystało z niego kilka osób.

Sąd stwierdził, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie dostarczył wystarczających danych, w oparciu o które Sąd mógłby zakwestionować prawdziwość powyższych wyjaśnień obwinionego. Przesłuchana w toku czynności wyjaśniających naoczna świadka zdarzenia nie podała żadnych cech rysopisowych kierowcy samochodu marki I.. Przyjąć należy, że w sprawie brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że obwiniony rzeczywiście dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Nie sposób również odmówić wiary wyjaśnieniom obwinionego, jakoby pojazd I. nie miał żadnych uszkodzeń. Biorąc pod uwagę uszkodzenia samochodu R. (...) kolizja powinna skutkować znacznymi uszkodzeniami przodu tego pojazdu. Niemniej jednak nie jest wykluczone, że pojazd I. został naprawiony bez wiedzy obwinionego.

Sąd obdarzył wiarą zeznania świadka N. P.. Zeznania są logiczne, wyczerpujące i spontaniczne. Nadto są one zgodne także z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w trakcie niniejszego postępowania, zwłaszcza z protokołem oględzin samochodu.

Ponadto Sąd obdarzył wiarą wszystkie dowody z dokumentów znajdujące się w aktach niniejszej sprawy, to jest: notatkę urzędową (k. 1), notatkę informacyjną o zaistniałej kolizji drogowej (k. 2), protokół oględzin (k.5), pismo (...) S.A. (k. 9).

Wszystkie wymienione wyżej dowody z dokumentów są jasne co do swojej treści, autentyczność tych dowodów nie budzi żadnych wątpliwości Sądu, a w zakresie, w jakim dowody te odnoszą się bezpośrednio do przedmiotowej kolizji drogowej, dowody te nadto są ze sobą zgodne, układając się w logiczną całość.

Na podstawie tak zgromadzonego materiału dowodowego przyjąć należy, że o ile fakt uczestniczenia przez samochód I. w kolizji drogowej zaistniałej w dniu 1 kwietnia 2015 roku nie budzi wątpliwości, o tyle sprawstwo obwinionego co do zarzucanego mu czynu nie zostało mu udowodnione, gdyż przedmiotowy materiał dowodowy, co już wyżej podnoszono, nie dostarczył podstaw do takich ustaleń.

Przepis art. 5 § 1 pkt 1 k.p.s.w. stanowi, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono **albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.**

W niniejszej sprawie brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia w zakresie czynu polegającego na spowodowaniu kolizji drogowej dotyczy nie samego zdarzenia, nie samej kolizji, ale sprawstwa obwinionego w zakresie jej spowodowania, gdyż sama kolizja z udziałem samochodu I. niewątpliwie miała miejsce. Niewątpliwie też winę za kolizję ponosi kierujący samochodem I.. Obwinionemu nie udowodniono jednak należycie sprawstwa w zakresie popełnienia tego czynu.

Przepis art. 62 § 3 k.p.s.w. stanowi, że: „w razie stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 5 § 1 pkt 1 i 2, po rozpoczęciu przewodu sądowego Sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca był w chwili czynu niepoczytalny”.

Mając na względzie podniesione wyżej okoliczności oraz treść powyższych przepisów, Sąd Rejonowy w Puławach uniewinnił obwinionego od dokonania zarzucanych mu czynów.

Wskazać należy, iż wniosek o ukaranie w niniejszej sprawie złożony został w dniu 22 marca 2016 roku, a zatem w dacie, w której obowiązywało nowe brzmienie przepisu art. 39 § 1 k.p.s.w., który stanowi, że w postępowaniu przed sądem dowody przeprowadza się na wniosek stron, a w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, także z urzędu. Nie stwierdzając zaistnienia w niniejszej sprawie wyjątkowego wypadku, uzasadnionego szczególnymi okolicznościami, Sąd nie poszukiwał dowodów potwierdzających sprawstwo i winę obwinionego, skoro ani oskarżyciel publiczny ani oskarżyciel posiłkowy nie uczestniczył w rozprawie i nie składał własnych wniosków dowodowych.

Przepis art. 118 § 2 k.p.s.w. stanowi, że: „w razie uniewinnienia obwinionego lub umorzenia postępowania w sprawie, w której wniosek o ukaranie złożył oskarżyciel publiczny, koszty postępowania ponosi Skarb Państwa, a gdy wniosek taki złożył oskarżyciel posiłkowy - ten oskarżyciel; w razie jednak umorzenia postępowania w wypadku określonym w art. 31 § 1 koszty postępowania ponosi Skarb Państwa”.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy w Puławach ustalił, że koszty niniejszego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Mając powyższe rozważania na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd Rejonowy w Puławach orzekł jak w sentencji wyroku.